

[Helge Adam Møller]

Begrundelse

Det fremgår af Morgenavisen Jyllands-Posten den 29. april 1992, at danske pas udleveret til politiske flygtninge bliver brugt til at skaffe udlændinge illegalt ind i Danmark. Ifølge oplysninger i avisen finder misbruget sted ved, at de samme udlændinge flere gange melder deres pas bortkommet, hvorefter Direktoratet for Udlændinge er forpligtet til at sørge for nye pas. På baggrund af de nye oplysninger bedes det oplyst, hvilke initiativer ministeren planlægger for at forhindre dette misbrug af danske pas.

Svar (22/5 92):

Justitsministeren (Engell):

Jeg har til brug for besvarelsen af det stillede spørgsmål indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge og Rigspolicefen, afdeling E.

Direktoratet for Udlændinge har bl.a. oplyst, at antallet af udstedte erstatningspas (konventionspas og fremmedpas) i 1991 er opgjort til 493. Direktoratet er ikke i besiddelse af nærmere oplysninger om, i hvilket omfang der bag en ansøgning om udstedelse af erstatningspas måtte ligge et misbrug, som dog ikke kan bevises. Direktoratet er heller ikke i besiddelse af oplysninger, der kan belyse, hvorvidt det især skulle være visse grupper af udlændinge, herunder flygtninge, der i særlig grad skulle være under mistanke for at misbruge danske pas.

Rigspolicefen, afdeling E, har oplyst, at der i et vist omfang foregår et misbrug af specielt danske flygtningekonventionspas og fremmedpas i form af f.eks. billedudskiftninger. For at sikre herimod kunne det i forbindelse med en senere revision af pasblanketten overvejes at sikkerhedslaminere siderne med fotografiet og de personlige data.

Jeg kan henholde mig til det af Direktoratet for Udlændinge og Rigspolicefen anførte. Jeg skal i den forbindelse bemærke, at en imødegåelse af misbrug efter min opfattelse stort set udelukkende kan ske ved en forbedring af sikkerhedsniveauet i de gældende pasdokumenter. Mulighederne for en sådan forbedring undersøges af Rigspolitiet. På nuværende tidspunkt kan problemet imidlertid ikke anses for at have et sådant omfang, at de mere langsigte-

de overvejelser hos Rigspolicefen om bl.a. at sikkerhedslaminere siderne i passet med fotografiet og de personlige data af den grund fremskyndes.

Jeg vil være parat til at vurdere sagen, når de nævnte undersøgelser er afsluttet hos Rigspolitiet. I denne forbindelse vil også andre initiativer kunne overvejes, såfremt problemet får et stigende omfang.

Spm. nr. S 800

Til arbejdsministeren (4/5 92) af:

Erling Christensen (S):

»Hvorfor er grænsen for deltidsforsikrede ikke nedsat fra de nuværende 30 timer?«

Begrundelse

Problemet er alvorligt for de deltidsansatte, der, da den ugentlige arbejdstid var 40 timer, arbejdede 30 timer ugentligt og dermed var heltidsforsikrede og nu efter arbejdstidsnedsættelsen er kommet under de 30 timer og dermed kun er deltidsforsikrede. Tilsvarende er problemet ved »fjerdedelsreglen« vedrørende supplerende dagpenge, som heller ikke er reguleret i forhold til den ugentlige arbejdstidsnedsættelse.

Svar (14/5 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

I arbejdsløshedsforsikringslovens § 67, stk. 1, er deltidsarbejde defineret som arbejde, hvis varighed er mindst 15 timer og højst 30 timer om ugen, eller som har en sådan varighed beregnet i gennemsnit for en måned.

Ved den gradvise arbejdstidsnedsættelse fra 40 timer til 37 timer ugentlig fandt man ikke, at arbejdstidsnedsættelsen skulle medføre en ændring i arbejdsløshedsforsikringsloven af den fastsatte grænse mellem fuldtids- og deltidsforsikring på 30 timer.

Arbejdstidsnedsættelsen medførte således ikke, at medlemmer, der blev sat ned i arbejdstid, mistede forsikringsmæssige rettigheder.

Retstilstanden på området er følgende:

Ønsker en person, der arbejder 30 timer eller derunder, optagelse i en arbejdsløshedskasse, skal optagelse ske som deltidsforsikret medlem.